

UNA FESTA POC HABITUAL

El diumenge 28 de gener els caputxins farem una celebració poc habitual. El pare Lluís de Reus compleix cent anys d'edat! Si no vaig mal fixat, és el primer frare que assoleix aquesta fita des de la refundació de la nostra Província de Caputxins de Catalunya l'any 1900. Estem, doncs, de festa, i ho celebrarem el mateix dia 28 amb una missa a les cinc de la tarda a la qual tothom és convidat.

Però alguns potser us preguntareu qui és el pare Lluís. Porta alguns anys formant part de la nostra comunitat de Sarrià, però possiblement només el coneixeu els qui assistiu habitualment a la missa de dos quarts d'onze, en la qual sol ajudar amb els cants. Tot i que ja havia estat a Caputxins de Sarrià quan estudiava, en la dècada de 1940, i quan era secretari provincial, en la dècada de 1960, ha fet la seva vida principalment en altres convents, entre els quals destaquen Igualada i Arenys de Mar. Per tant, en la nostra comunitat cristiana de Sarrià no és una persona especialment coneguda. Permeteu-me, doncs, que us el presenti breument.

Quan jo era novici, el mestre em va encomanar que ordenés l'arxiu de la comunitat d'Arenys de Mar. Bona part de l'arxiu era una simple acumulació de papers. Però hi havia una sèrie de carpetes molt ben classificades, totes etiquetades amb la mateixa cal·ligrafia, corresponents a la dècada dels setanta. Així vaig aprendre a reconèixer la lletra del pare Lluís. Meticulós i ordenat, segons m'ha dit alguna vegada va gaudir amb la feina de secretari provincial, que va exercir en dos períodes diferents, amb el pare Joan Botam i el pare Mateu Sanclimens com a provincials. El pare Lluís és un home atent als detalls, amb una tendència al perfeccionisme que m'imagino que en alguns moments el deu haver fet patir, pulcre i treballador. Una vegada que jo acompanyava els cants amb el teclat en una trobada, se'm va acostar al final per indicar-me discretament una millora. En un punt determinat, un acord de re major quedaria més bé que el re menor que havia usat jo. I tenia tota la raó.

En la seva primera estada a Igualada va ser professor en el seminari menor o seràfic que aleshores teníem els caputxins. La seva àrea eren les ciències, per les quals ha sentit sempre una forta atracció. Amb el pare Lluís es pot parlar d'astronomia (coneix bé les constel·lacions i els planetes), de meteorologia (s'havia cuidat disciplinadament de l'estació meteorològica que hi havia al convent d'Igualada) i de música (amb una preferència per la música clàssica, tot i que també entén d'altres gèneres). Al convent d'Igualada hi ha la seva col·lecció de mal·lacologia, és a dir, principalment cargols de mar, encara que també inclou petxines i alguns cargols de terra. És una col·lecció gran, tota ella classificada, amb cargols de tot el món

**CENT ANYS DE FRA JOAN GIRÓ
(LLUÍS DE REUS)**

Missa en acció de gràcies

Diumenge 28 de gener, a les 17h

Amb cants del Cor Signum

Petit refrigeri després de la missa

**COMUNITAT CRISTIANA
CAPUTXINS de SARRIÀ**

sovint regalats per algun dels nostres missioners, i inclou cargols de totes mides, fins i tot cargols microscòpics que han estat triats amb cura de la sorra de la platja. Als frares ens agradaria trobar un lloc on aquesta col·lecció pogués ser exposada com li correspon, i anem fent gestions en aquest sentit.

Lluís de Reus és el nom que li van posar de frare, prenent com a patró un sant que ell estima molt, sant Lluís d'Anjou o de Tolosa, un príncep medieval que havia estat hostatjat a Barcelona en la seva infantesa i que va renunciar a la seva dignitat reial per fer-se frare, desig que només va poder acomplir breument ja que fou designat bisbe de Tolosa de Llenguadoc on, encara jove, morí. Però el nom de naixement del pare Lluís és Joan Giró i Salas. Nascut a Reus, per motiu de la feina del pare la família es va traslladar a Barcelona en temps de la Segona República. Allà va conèixer els caputxins per un motiu que val la pena de recordar. Venint d'una família catòlica, republicana i d'esquerres, acabada la guerra ell i el seu germà tenien por que en determinades parròquies fossin assenyalats per les seves conviccions. Amb els caputxins van trobar un acolliment sense preguntes.

Cent anys donen per molt, però no em puc allargar més. Aquesta ha estat una presentació molt personal meua, a partir del que li he anat sentint i del que jo mateix he anat observant. Acabo amb un detall que toca de prop aquesta casa. Durant la Caputxinada, el pare Lluís era el secretari provincial, i li va haver de fer el paper més aviat poc agraït d'enllaç entre la comunitat i la policia que envoltava el convent. Ja ho veieu, doncs, hi ha molt per celebrar!

fra Eduard Rey

Informacions

Catequesi d'Adults—De febrer a juny tindrem catequesi d'adults el segon dijous de cada mes a les 19.30h. El tema serà "Cristians i compromís polític". Ho plantejarem d'una manera sobretot testimonial, podent escoltar les experiències de creients que participen o han participat de la vida política des de diverses sensibilitats i partits. Pròximament us concretarem el programa més detalladament.

Confirmacions—A partir del mes de febrer comença la catequesi de confirmació, els dimarts quinzenalment. Ens adrecem a adolescents i joves, però si algun adult no confirmat també vol rebre aquest sagrament, que ens ho digui. Els qui hi estiguin interessats podeu escriure a caputxinsarria@caputxins.cat o per whatsapp al 649 08 37 26. Les confirmacions es celebraran, si Déu vol, al mes de juny.

Homenatge a fra Joan Botam—Promogut per la delegació d'ecumenisme de l'arquebisbat de Barcelona, el dia 28 de febrer a les 19h hi haurà un homenatge a fra Joan Botam a l'església protestant Barcelona-Centre (carrer Tallers, 26). L'acte inclourà diversos parlaments i actuacions musicals.

Missa de catequesi—El diumenge 28 de gener hi haurà missa de catequesi a les 12.30h.

Del 18 al 25 de gener es celebra la setmana de pregària per la unitat dels cristians. Enguany els textos han estat preparats per cristians de Burkina Fasso, un país on les esglésies es senten cada vegada més amenaçades pel jihadisme. Ells ens diuen: *Volem pregar plegats, amb una sola veu i un sol cor pel diàleg i la col·laboració entre les diferents confessions cristianes. Volem viure l'amor enmig de la crisi i la violència, com una llum que brilla a les tenebres, com una esperança que no defrauda, com una força que transforma el món.*